

ΥΟ7 – Παράλληλα Συστήματα 2011-12

2/4/2012

Προγραμματισμός συστημάτων
κοινόχρηστης μνήμης (II)

OpenMP

Β. Δημακόπουλος

Shared address space / shared variables

❖ Τι χρειάζεται κανείς για να προγραμματίσει σε αυτό το μοντέλο:

- Οντότητες εκτέλεσης (νήματα, διεργασίες)
 - ✧ Δημιουργία, διαχείριση
 - ✧ **Όχι άμεση έννοια στο OpenMP**
- Κοινές μεταβλητές μεταξύ των οντοτήτων
 - ✧ Ορισμός μεταβλητών (τι είναι κοινό και πως ορίζεται)
 - ✧ Τις διαβάζουν και τις τροποποιούν όλες οι διεργασίες
 - ✧ **Οι καθολικές μεταβλητές (και όχι μόνο) στο OpenMP**
- Αμοιβαίος αποκλεισμός
 - ✧ Π.χ. κλειδαριές
 - ✧ **Κλειδαριές και στο OpenMP**
- Συγχρονισμός
 - ✧ Π.χ. κλήσεις φραγής (barrier calls)
 - ✧ **Κλήσεις φραγής, άμεσες και έμμεσες**

Γιατί OpenMP;

- ❖ Απλό!
- ❖ «Αυξητικό» (δηλαδή απλά προσθέτεις λίγο-λίγο παραλληλισμό στο υπάρχον σειριακό πρόγραμμα)
 - Όχι πάντα τόσο απλό, βέβαια!
- ❖ Υποστηρίζεται σχεδόν παντού πλέον
- ❖ Τρέχουσα έκδοση: 3.1

Με νήματα, βελτιστοποιημένο

```
#include <pthread.h>
#define NPROCS 2          /* dual core */
#define N 10000000        /* Για ακρίβεια (ίδια με σειριακό) */
#define WORK N/NPROCS
double pi = 0.0, W = 1.0/N;
pthread_mutex_t lock = PTHREAD_MUTEX_INITIALIZER;

void *thrfunc(void *iter) {
    int i, me = (int) iter;
    double mysum = 0.0;
    for (i = me*WORK; i < (me+1)*WORK; i++)
        mysum += 4*W / (1 + (i+0.5)*(i+0.5)*W*W);
    pthread_mutex_lock(&lock);
    pi += mysum;
    pthread_mutex_unlock(&lock);
}

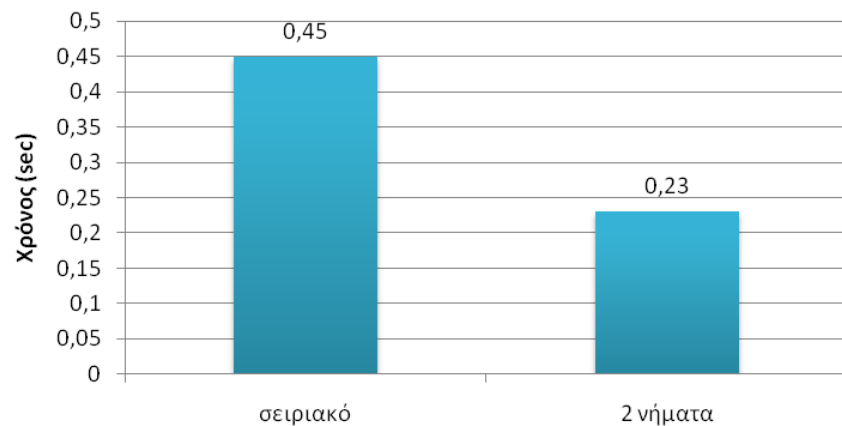
main() {
    int i;
    pthread_t tids[NPROCS];

    for (i = 0; i < NPROCS; i++) /* νήματα = # επεξεργαστές */
        pthread_create(&tids[i], NULL, thrfunc, (void *) i);
    for (i = 0; i < NPROCS; i++)
        pthread_join(tids[i], NULL);
    printf("pi = %.10lf\n", pi);
}
```

```
#define N 1000000
double pi = 0.0, W = 1.0/N;

main() {
    int i;
    for (i = 0; i < N; i++)
        pi += 4*W/(1+(i+0.5)*(i+0.5)*W*W);
    printf("pi = %.10lf\n", pi);
}
```

dual core με 2 νήματα

Με OpenMP

```
#define N 1000000
double pi = 0.0, W = 1.0/N;

main() {
    int i;
    for (i = 0; i < N; i++)
        pi += 4*W / (1 + (i+0.5)*(i+0.5)*W*W);
    printf("pi = %.10lf\n", pi);
}
```

```
#include <omp.h>
#define N 1000000
double pi = 0.0, W = 1.0/N;

main () {
    int i;
    #pragma omp parallel for reduction(+:pi)
        for (i=0; i < N; i++)
            pi += 4*W / (1 + (i+0.5)*(i+0.5)*W*W);
    printf("pi = %.10lf\n", pi);
}
```


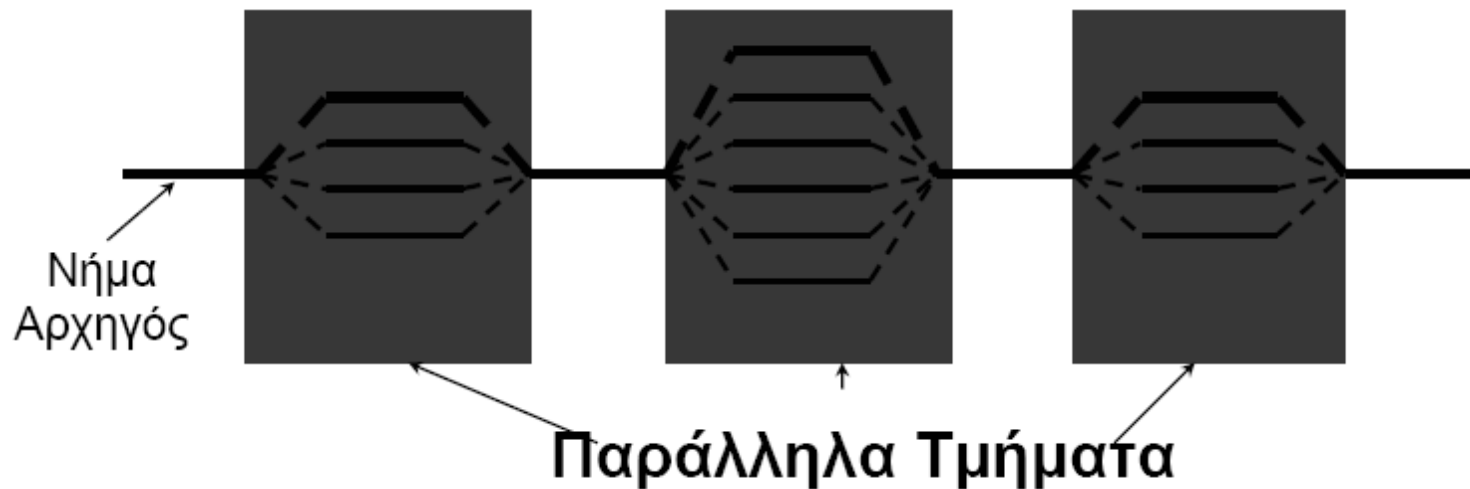
- ❖ Μοντέλο προγραμματισμού για παράλληλα συστήματα
- ❖ Οδηγίες προς τον μεταγλωττιστή ώστε να παράγει κώδικα με νήματα
- ❖ Όλες οι μεγάλες εταιρίες το υποστηρίζουν ή/και αποφασίζουν για την εξέλιξή του
 - Intel, SUN, IBM, HP, SGI, ...
 - Microsoft (Visual Studio 2005)
 - GNU GCC
- ❖ Ερευνητικοί compilers
 - Omni (Ιαπωνία), NANOS/Mercurium (Ισπανία), OpenUH (ΗΠΑ)
 - OMPI (Ελλάδα - Uoi)

Προγραμματιστικό Μοντέλο

❖ Παραλληλισμός τύπου Fork-Join:

- Το νήμα αρχηγός δημιουργεί ομάδα νημάτων σύμφωνα με τις ανάγκες
- Ο παραλληλισμός προστίθεται βαθμιαία
 - ❖ το ακολουθιακό πρόγραμμα εξελίσσεται σε παράλληλο πρόγραμμα

Σύνταξη Οδηγιών

- ❖ Οι περισσότερες «εντολές» OpenMP είναι directives (οδηγίες) προς τον compiler ή pragmas.
- ❖ Για την C και C++, τα pragmas έχουν τη μορφή:
 - `#pragma omp construct [clause [clause]...]`
- ❖ Για τη Fortran, τα directives έχουν μία από τις ακόλουθες μορφές:
 - `C$OMP construct [clause [clause]...]`
 - `!$OMP construct [clause [clause]...]`
 - `*$OMP construct [clause [clause]...]`
- ❖ Αφού οι «εντολές» είναι directives και pragmas
 - ένα πρόγραμμα OpenMP μπορεί να μεταγλωττιστεί από compilers που δεν υποστηρίζουν OpenMP
 - οι τελευταίοι απλά αγνοούν τα directives / pragmas

Παράλληλα Τμήματα

- ❖ Νήματα δημιουργούνται στο OpenMP (στη C/C++) με το pragma “omp parallel”
- ❖ Για παράδειγμα, για να δημιουργηθεί ένα παράλληλο τμήμα με 4 νήματα:

```
double A[1000];  
omp_set_num_threads(4);  
#pragma omp parallel  
{  
    int ID = omp_thread_num();  
    pooh(ID,A);  
}
```

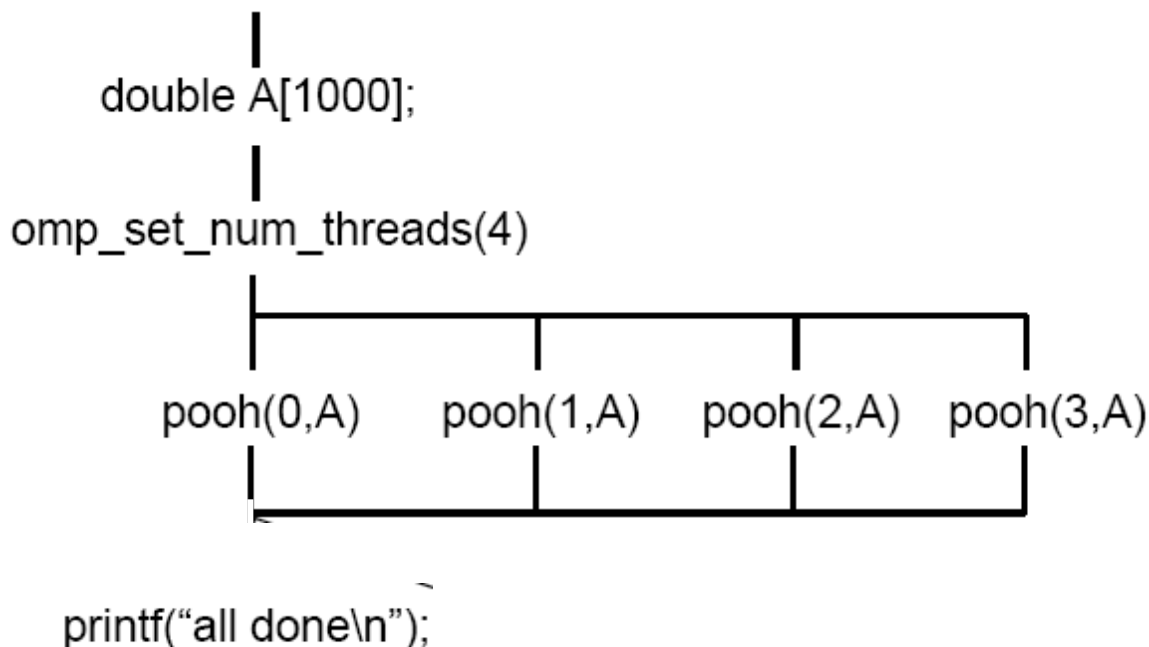
- ❖ Κάθε νήμα εκτελεί για λογαριασμό του τον κώδικα μέσα στο δομημένο block του παράλληλου τμήματος
- ❖ Κάθε νήμα καλεί την pooh(ID) για ID = 0 έως 3

Παράλληλα Τμήματα

- ❖ Κάθε νήμα εκτελεί για λογαριασμό του τον ίδιο κώδικα
- ❖ Ένα μοναδικό αντίγραφο του A μοιράζεται μεταξύ των νημάτων
- ❖ Η εκτέλεση προχωρά μόνο όταν έχουν τελειώσει όλα τα νήματα (barrier)

```
double A[1000];  
omp_set_num_threads(4);  
#pragma omp parallel  
{  
    int ID = omp_thread_num();  
    pooh(ID,A);  
}  
printf("all done\n");
```


Οδηγίες Διαμοίρασης Έργου (workshare directives)

❖ Ακολουθιακός κώδικας

```
for(i=0;i<N;i++) { a[i] = a[i] + b[i]; }
```

❖ Παραλληλοποιημένος με OpenMP:

```
#pragma omp parallel
{
    int id, i, Nthrds, istart, iend;
    id = omp_get_thread_num();
    Nthrds = omp_get_num_threads();

    istart = id * N / Nthrds;    /* Οι επαναλήψεις που μου αντιστοιχούν */
    iend = (id+1) * N / Nthrds;
    for(i=istart;i<iend;i++) { a[i] = a[i] + b[i];}
}
```

❖ Αντί αυτού, το OpenMP έχει κάτι πιο εύκολο:

```
#pragma omp parallel
#pragma omp for schedule(static)
    for(i=0;i<N;i++) { a[i] = a[i] + b[i]; }
```


Οδηγίες Διαμοίρασης Έργου: for

- ❖ Το omp “for” κατανέμει τις επαναλήψεις ενός loop μεταξύ των νημάτων μιας ομάδας

```
#pragma omp parallel
{
    ...
    #pragma omp for
    for (I=0;I<N;I++) {
        NEAT_STUFF(I);
    }
    ...
}
```

- ❖ Εξ’ ορισμού υπονοείται barrier στο τέλος του omp for
- ❖ Για να αφαιρεθεί το barrier χρησιμοποιούμε την φράση “nowait”

Οδηγίες Διαμοίρασης Έργου: sections

- ❖ Η δομή διαμοίρασης έργου sections αναθέτει ένα διαφορετικό δομημένο block σε κάθε νήμα

```
#pragma omp parallel
{
    ...
    #pragma omp sections
    {
        #pragma omp section
        x_calculation();
        #pragma omp section
        y_calculation();
        #pragma omp section
        z_calculation();
    }
    ...
}
```

- ❖ Εξ' ορισμού υπονοείται barrier στο τέλος του omp sections
- ❖ Για να αφαιρεθεί το barrier χρησιμοποιούμε την φράση "nowait"

Οδηγίες «Διαμοίρασης» Έργου: single

- ❖ Η οδηγία διαμοίρασης έργου single αναθέτει τον κώδικα που ακολουθεί σε ένα και μοναδικό νήμα

```
#pragma omp parallel
{
    ...
    #pragma omp single
    {
        calc();
    }
    ...
}
```

- ❖ Οποιοδήποτε από τα νήμα συναντήσει το single, μπορεί να το εκτελέσει – ενώ τα υπόλοιπα όχι.
- ❖ Εξ' ορισμού υπονοείται barrier στο τέλος του omp single
- ❖ Για να αφαιρεθεί το barrier χρησιμοποιούμε τη φράση “nowait”

Συνδυασμοί Εντολών

- ❖ Για διευκόλυνση, όλα σε ένα pragma
- ❖ Συνδυασμός της Εντολής parallel με δομές διαμοίρασης έργου

```
#pragma omp parallel for  
    for (I=0;I<N;I++){  
        NEAT_STUFF(I);  
    }
```

- ❖ Υπάρχει και “parallel sections”
- ❖ Δεν υπάρχει “parallel single” (δεν έχει και νόημα)

Υπολογισμός του π (μέχρι τώρα)

```
#define N 1000000
double pi = 0.0, W = 1.0/N;

main() {
    int i;
    for (i = 0; i < N; i++)
        pi += 4*W / (1 + (i+0.5)*(i+0.5)*W*W);
    printf("pi = %.10lf\n", pi);
}
```

```
#define N 1000000
double pi = 0.0, W = 1.0/N;

main () {
    #pragma omp parallel
    {
        int i, mysum = 0.0;
        #pragma omp for
        for (i=0; i < N; i++)
            mysum += 4*W / (1 + (i+0.5)*(i+0.5)*W*W);
        #pragma omp critical
        pi += mysum;
    }
    printf("pi = %.10lf\n", pi);
}
```


- ❖ Προγραμματιστικό μοντέλο κοινής μνήμης:
 - Οι περισσότερες μεταβλητές είναι εξ ορισμού κοινές
- ❖ Οι global μεταβλητές είναι κοινές μεταξύ των νημάτων
 - Fortran: COMMON blocks, SAVE variables, MODULE variables
 - C: File scope variables, static
- ❖ Όμως δεν είναι τα πάντα κοινά...
 - Οι stack variables σε υπο-προγράμματα που καλούνται από παράλληλα τμήματα είναι ιδιωτικές
 - Οι automatic variables μέσα σε ένα δομημένο block εντολών είναι ιδιωτικές.

Αλλαγή Χαρακτηριστικών Αποθήκευσης

- ❖ Ο προγραμματιστής μπορεί να αλλάξει τα χαρακτηριστικά αποθήκευσης των μεταβλητών χρησιμοποιώντας μία από τις ακόλουθες φράσεις
 - SHARED
 - PRIVATE
 - FIRSTPRIVATE
 - THREADPRIVATE
- ❖ Η τιμή μιας ιδιωτικής μεταβλητής εντός ενός παράλληλου loop μπορεί να «μεταδοθεί» σαν καθολική τιμή εκτός του loop με τη:
 - LASTPRIVATE
- ❖ Η default συμπεριφορά μπορεί να μεταβληθεί με τη:
 - DEFAULT (PRIVATE | SHARED | NONE)
- ❖ Όλες οι εντολές δεδομένων εφαρμόζονται σε παράλληλα τμήματα και δομές διαμοίρασης έργου εκτός της “shared” η οποία εφαρμόζεται μόνο σε παράλληλα τμήματα.
- ❖ Όλες οι παραπάνω εντολές έχουν ισχύ στο lexical extent της εντολής OpenMP (δηλαδή ανάμεσα από τα άγκιστρα που καθορίζουν το block).

❖ Παράδειγμα με χρήση των PRIVATE και FIRSTPRIVATE

```
int A, B, C;  
A = B = C = 1;  
#pragma omp parallel shared(A) private(B) firstprivate(C)  
{  
    #pragma omp single  
        A++;  
    B++; C++;  
    printf("%d, %d, %d", A,B,C);  
}  
printf("%d, %d, %d", A,B,C);
```

- ❖ Τι θα τυπωθεί μέσα στο παράλληλο τμήμα
 - 2 (ή 1), <τυχαία τιμή>, 2
- ❖ Τι θα τυπωθεί μετά το παράλληλο τμήμα (OpenMP > 2.5)?
 - 2, 1, 1

Παράδειγμα

Είναι σωστός ο υπολογισμός του π ;

```
#define N 1000000
double pi = 0.0, W = 1.0/N;

main () {
    int i, mysum = 0.0;

    #pragma omp parallel
    {
        #pragma omp for
        for (i=0; i < N; i++)
            mysum += 4*W / (1 + (i+0.5)*(i+0.5)*W*W);
        #pragma omp critical
        pi += mysum;
    }
    printf("pi = %.10lf\n", pi);
}
```

Σωστές επιλογές:

```
main () {
    int i, mysum = 0.0;

    #pragma omp parallel private(i)\
        firstprivate(mysum)
    {
```

```
main () {
    #pragma omp parallel shared(W,pi)
    {
        int i, mysum = 0.0;
```


Εντολή threadprivate

- ❖ Κάνει global δεδομένα ιδιωτικά σε κάθε νήμα
 - Fortran: COMMON blocks
 - C: File scope και static variables
- ❖ Διαφορετική συμπεριφορά από το PRIVATE
 - Με το PRIVATE οι global μεταβλητές αποκρύπτονται.
 - Το THREADPRIVATE διατηρεί το global scope σε κάθε νήμα
- ❖ Οι μεταβλητές threadprivate μπορούν να αρχικοποιηθούν χρησιμοποιώντας εντολές COPYIN ή DATA

Φράση reduction

- ❖ Επηρεάζει στην ουσία τον τρόπο «διαμοίρασης» των μεταβλητών:
 - reduction (op : list)
- ❖ Οι μεταβλητές στο “list” πρέπει να είναι shared στο παράλληλο τμήμα που βρισκόμαστε.
- ❖ Εντός μια δομής parallel ή διαμοίρασης εργασίας:
 - Δημιουργείται τοπικό αντίγραφο κάθε μεταβλητής της λίστας και αρχικοποιείται (ανάλογα με την πράξη “op” π.χ. 0 για “+”)
 - Τα τοπικά αντίγραφα συνδυάζονται ώστε να εκφυλιστούν σε ένα μοναδικό global αντίγραφο στο τέλος της δομής

Υπολογισμός του π

```
#define N 1000000

double pi = 0.0, W = 1.0/N;

main() {
    int i;
    for (i = 0; i < N; i++)
        pi += 4*W / (1 + (i+0.5)*(i+0.5)*W*W);
    printf("pi = %.10lf\n", pi);
}
```

```
#define N 1000000

double pi = 0.0, W = 1.0/N;

main () {
    #pragma omp parallel
    {
        int i, mysum = 0.0;
        #pragma omp for
        for (i=0; i < N; i++)
            mysum += 4*W / (1 + (i+0.5)*(i+0.5)*W*W);
        #pragma omp critical
        pi += mysum;
    }
    printf("pi = %.10lf\n", pi);
}
```

```
#define N 1000000

double pi = 0.0, W = 1.0/N;

main () {
    int i;
    #pragma omp parallel for private(i) reduction(+:pi)
    for (i=0; i < N; i++)
        pi += 4*W / (1 + (i+0.5)*(i+0.5)*W*W);
    printf("pi = %.10lf\n", pi);
}
```


- ❖ Αποτελεί βασικό παράγοντα απόδοσης
- ❖ Για συνηθισμένες λειτουργίες, π.χ. πρόσθεση διανυσμάτων, η εξισορρόπηση εργασίας δεν αποτελεί ζήτημα
- ❖ Για λιγότερο ομαλές λειτουργίες πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη σημασία στην διαμοίραση της εργασίας μεταξύ των νημάτων
- ❖ Παράδειγμα μη ομαλών (irregular) λειτουργιών:
 - Πολλαπλασιασμός αραιών πινάκων
 - Παράλληλες αναζητήσεις σε μία διασυνδεδεμένη λίστα
- ❖ Για τέτοιες περιπτώσεις, η δομή διαμοίραση for χρησιμοποιείται με την οδηγία schedule που καθορίζει διάφορους αλγορίθμους δρομολόγησης των επαναλήψεων

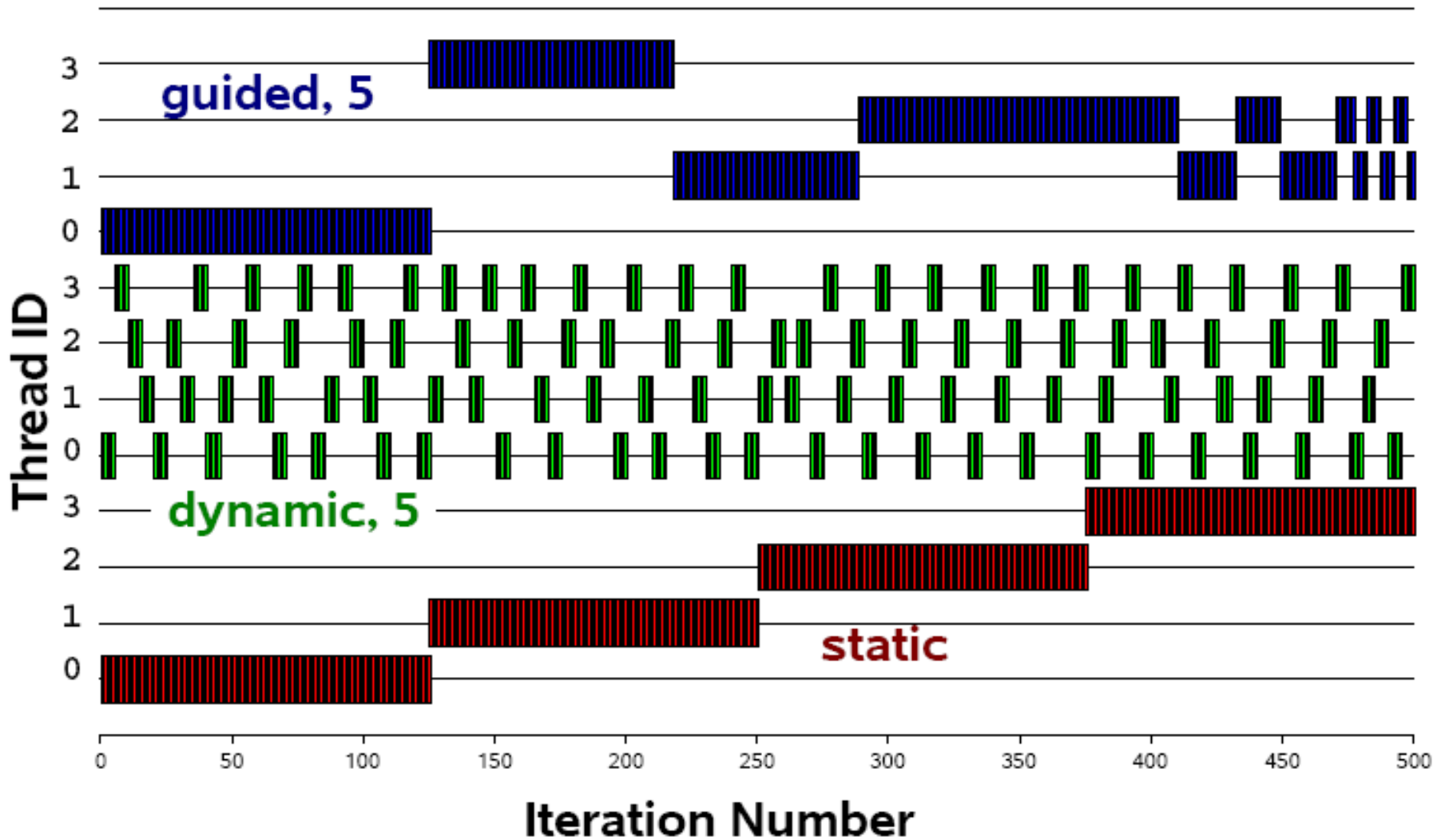
Οδηγία schedule

- ❖ Χρήση
 - `schedule ( static | dynamic | guided [, chunk] )`
 - `schedule (runtime)`
- ❖ `static [,chunk]`
 - Διαμοιράζει τις επαναλήψεις, που έχουν χωριστεί σε τμήματα μεγέθους "chunk", μεταξύ των νημάτων με κυκλικό τρόπο
 - Αν δεν ορίζεται το "chunk", αυτό ορίζεται κατά προσέγγιση ίσο με N/P και κάθε νήμα εκτελεί ένα τμήμα επαναλήψεων
- ❖ `dynamic [,chunk]`
 - Διαχωρίζει τις επαναλήψεις σε τμήματα μεγέθους "chunk"
 - Κάθε νήμα μόλις τελειώσει ένα τμήμα, παίρνει δυναμικά το επόμενο
- ❖ `guided [,chunk]`
 - Παρόμοια με `dynamic`, αλλά το μέγεθος του τμήματος μειώνεται εκθετικά
 - σε κάθε βήμα το μέγεθος του τμήματος είναι *ανάλογο* του $(\# \text{ unassigned iterations} / \# \text{ threads})$, αλλά όχι λιγότερο από `chunk`.
- ❖ `runtime`
 - Ο αλγόριθμος δρομολόγησης καθορίζεται κατά τον χρόνο εκτέλεσης ελέγχοντας τη μεταβλητή περιβάλλοντος `OMP_SCHEDULE`

Παράδειγμα

500 iterations on 4 threads

Αμοιβαίος αποκλεισμός και συγχρονισμός

❖ Το OpenMP ορίζει τις ακόλουθες οδηγίες:

- atomic
- critical section
- barrier
- flush
- ordered
- master (στην ουσία δεν είναι εντολή συγχρονισμού και ΔΕΝ υπονοείται barrier στο τέλος του!)

Αμοιβαίος αποκλεισμός – critical, atomic

- ❖ Μόνο ένα νήμα μπορεί κάθε στιγμή να μπει στο critical section

```
#pragma omp parallel for private(b) shared(res)
  for (i =0; i<niters; i++) {
    b = doit(i);
    #pragma omp critical
    {
        consume(b, &res);
    }
  }
```

- ❖ Το atomic είναι ειδική περίπτωση του critical section που μπορεί να χρησιμοποιηθεί για ορισμένες απλές εντολές. Εφαρμόζεται μόνο για την τροποποίηση μίας θέσης μνήμης (την ανανέωση του x στο ακόλουθο παράδειγμα)

```
#pragma omp parallel private(b)
{
    b = doit(i);
    #pragma omp atomic
    x = x + b;
}
```


Συγχρονισμός – barriers

- ❖ Barrier: Κάθε νήμα περιμένει να φτάσουν όλα τα υπόλοιπα νήματα πριν προχωρήσει.

```
#pragma omp parallel shared (A, B, C) private(id)
{
    id=omp_get_thread_num();
    A[id] = big_calc1(id);
    #pragma omp barrier

    #pragma omp for
    for (i=0;i<N;i++){
        C[i]=big_calc3(I,A);
    }    /* υπονοούμενο barrier */

    #pragma omp for nowait
    for (i=0;i<N;i++){
        B[i]=big_calc2(C, i);
    }    /* χωρίς barrier */
    A[id] = big_calc3(id);
} /* υπονοούμενο barrier */
```


Συγχρονισμός – flush

- ❖ Η εντολή flush δηλώνει ένα σημείο στο οποίο το νήμα επιχειρεί να δημιουργήσει συνεπή εικόνα της μνήμης.
 - Όλες οι πράξεις μνήμης (αναγνώσεις και εγγραφές) που ορίζονται *πριν* από αυτό το σημείο πρέπει να ολοκληρωθούν.
 - Όλες οι πράξεις μνήμης (αναγνώσεις και εγγραφές) που ορίζονται *μετά* από αυτό το σημείο πρέπει να εκτελεστούν *μετά* το flush
 - Οι μεταβλητές σε registers ή write buffers πρέπει να εγγραφούν στη μνήμη
- ❖ Τα ορίσματα του flush ορίζουν ποιες μεταβλητές θα γίνουν flush. Αν δεν υπάρχουν ορίσματα όλες οι ορατές στο νήμα μεταβλητές γίνονται flush.
- ❖ Πρόκειται για memory fence που επιβάλλει συνέπεια μνήμης

❖ Barriers υπονοούνται μετά τις ακόλουθες εντολές OpenMP:

- end parallel
- end do (except when nowait is used)
- end sections (except when nowait is used)
- end critical
- end single (except when nowait is used)

❖ Flush υπονοείται μετά τις ακόλουθες εντολές OpenMP:

- barrier
- critical, end critical
- end do
- end parallel
- end sections
- end single
- ordered, end ordered

❖ Συναρτήσεις locks

- `omp_init_lock()`, `omp_set_lock()`, `omp_unset_lock()`, `omp_test_lock()`

❖ Συναρτήσεις περιβάλλοντος χρόνου εκτέλεσης:

- Αλλαγή/Έλεγχος του αριθμού των νημάτων
 - ❖ `omp_set_num_threads()`, `omp_get_num_threads()`, `omp_get_thread_num()`, `omp_get_max_threads()`
- Ενεργοποίηση/απενεργοποίηση εμφωλευμένου παραλληλισμού και `dynamic mode`
 - ❖ `omp_set_nested()`, `omp_set_dynamic()`,
 - ❖ `omp_get_nested()`, `omp_get_dynamic()`
- Έλεγχος εκτέλεσης σε παράλληλο τμήμα
 - ❖ `omp_in_parallel()`
- Αριθμός επεξεργαστών στο σύστημα
 - ❖ `omp_num_procs()`

Συναρτήσεις βιβλιοθήκης

- ❖ Για να ελεγχθεί ο αριθμός των νημάτων που εκτελούν ένα πρόγραμμα αρχικά απενεργοποιείται το dynamic mode και κατόπιν καθορίζεται ο αριθμός των νημάτων.

```
#include <omp.h>

void main()
{
    omp_set_dynamic(0);
    omp_set_num_threads(4);
    #pragma omp parallel
    {
        int id=omp_get_thread_num();
        do_lots_of_stuff(id);
    }
}
```


Μεταβλητές Περιβάλλοντος

- ❖ Έλεγχος scheduling των loops εφόσον έχει καθοριστεί “omp for schedule(RUNTIME)”.
 - OMP_SCHEDULE “schedule[, chunk_size]”
- ❖ Καθορισμός του default αριθμού νημάτων.
 - OMP_NUM_THREADS int_literal
- ❖ Ενεργοποίηση/απενεργοποίηση dynamic mode
 - OMP_DYNAMIC TRUE || FALSE
- ❖ Ενεργοποίηση/απενεργοποίηση παράλληλης εκτέλεσης εμφωλευμένων παράλληλων τμημάτων
 - OMP_NESTED TRUE || FALSE

Χρήση

❖ Κώδικας OpenMP

```
#include <omp.h>
#include <stdio.h>
void main() {
    #pragma omp parallel
    {
        printf("Hello world from thread %d of %d\n",
            omp_get_thread_num(), omp_get_num_threads());
    }
}
```

❖ Παραγωγή εκτελέσιμου αρχείου:

```
$ ompicc -o hello hello.c
$ gcc -fopenmp -o hello hello.c
$ icc -openmp -o hello hello.c
$ suncc -xopenmp=parallel -o hello hello.c
```

Εκτέλεση :

```
$ export OMP_NUM_THREADS=4
$ ./hello
Hello world from thread 0 of 4
Hello world from thread 2 of 4
Hello world from thread 1 of 4
Hello world from thread 3 of 4
$ export OMP_NUM_THREADS=1
$ ./hello
Hello world from thread 0 of 1
```


Πίνακας επί πίνακα (4 CPUs)

```
for (i = 0; i < N; i++)
{
    for (j = 0; j < N; j++)
        for (k = sum = 0; k < N; k++)
            sum += A[i][k]*B[k][j];
    C[i][j] = sum;
}
```

Χρόνος: 130msec

```
#pragma omp parallel for
for (i = 0; i < N; i++)
{
    for (j = 0; j < N; j++)
        for (k = sum = 0; k < N; k++)
            sum += A[i][k]*B[k][j];
    C[i][j] = sum;
}
```

Χρόνος: 700msec

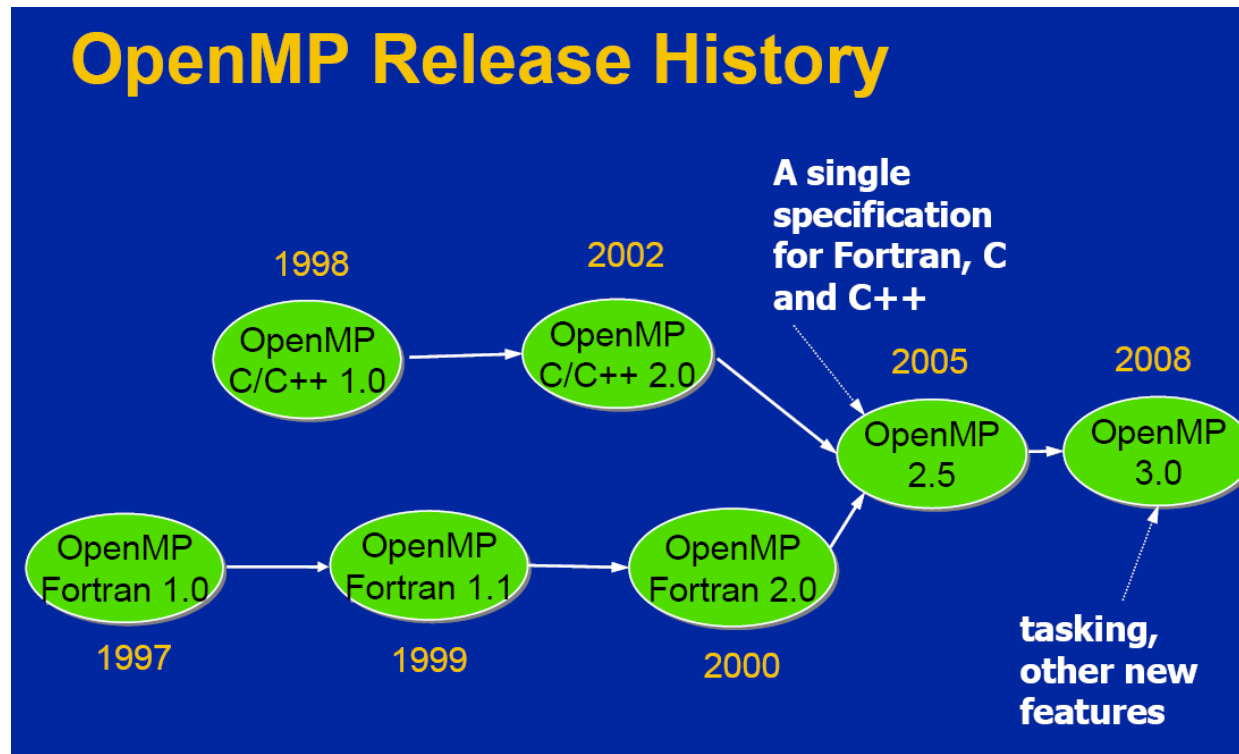
```
#pragma omp parallel for private(j,k,sum)
for (i = 0; i < N; i++)
{
    for (j = 0; j < N; j++)
        for (k = sum = 0; k < N; k++)
            sum += A[i][k]*B[k][j];
    C[i][j] = sum;
}
```

Χρόνος: 40msec

OpenMP 3.0 & Tasks

- ❖ Στο OpenMP 3.0 ξεκαθαρίστηκαν κάποιες λεπτομέρειες, προστέθηκαν κάποιες νέες συναρτήσεις που μπορούν να κληθούν από τα προγράμματα (π.χ. εύρεση του nesting level).
- ❖ Το βασικότερο όμως ήταν η προσθήκη των *tasks*!

❖ Γενική ιδέα:

- «ορισμός» μιας δουλείας που πρέπει να γίνει από κάποιο thread, κάποια στιγμή (και όχι οπωσδήποτε άμεσα από το νήμα που την όρισε)

❖ Βολεύει πολύ στην παραλληλοποίηση πολλών εφαρμογών

❖ Επίσης με αυτό τον τρόπο μπορεί σε αρκετές περιπτώσεις να αποφευχθεί η χρήση εμφωλευμένων παράλληλων περιοχών που δεν τις χειρίζονται καλά οι περισσότεροι compilers...

```
.....  
  
while(my_pointer) {  
  
    (void) do_independent_work (my_pointer);  
  
    my_pointer = my_pointer->next ;  
} // End of while loop  
  
.....
```

❖ Πώς παραλληλοποιείται στο OpenMP 2.5?

- Πρώτα ένα πέρασμα για να βρεθεί το πλήθος των επαναλήψεων
- Στην συνέχεια **#pragma omp parallel for**
- Θα πρέπει να φυλάμε επίσης έναν πίνακα με όλους τους pointers

Me tasks

```
my_pointer = listhead;
#pragma omp parallel
{
    #pragma omp single nowait
    {
        while(my_pointer) {
            #pragma omp task firstprivate(my_pointer)
            {
                (void) do_independent_work (my_pointer);
            }
            my_pointer = my_pointer->next ;
        }
    } // End of single - no implied barrier (nowait)
} // End of parallel region - implied barrier
```

OpenMP Task is specified
here
(executed in parallel)

❖ Ένα task έχει:

- Κώδικα που πρέπει να εκτελεστεί:

```
#pragma omp task
{
    κώδικας
}
```

- Μεταβλητές πάνω στις οποίες θα δουλέψει

- ✧ Αφού θα εκτελεστεί πιθανώς αργότερα, θα πρέπει να «κουβαλάει» μαζί του και τις τιμές των μεταβλητών που υπήρχαν κατά τον ορισμό του

- Ένα καθορισμένο νήμα

- ✧ Που θα το εκτελέσει τον κώδικα
- ✧ Όχι όμως πάντα προ-καθορισμένο.

❖ Δύο φάσεις: (α) ορισμός/πακετάρισμα και (β) εκτέλεση

- Το νήμα που συναντά το **#pragma omp task** πρέπει να δημιουργήσει μία δομή που περιέχει τον κώδικα αλλά και τα δεδομένα με τις τρέχουσες τιμές τους
- Κάποια στιγμή, κάποιο νήμα θα πάρει το «πακέτο» και θα το εκτελέσει

(ο κόπος για το πακετάρισμα δεν χρειάζεται αν το νήμα που συναντά το **#pragma omp task** εκτελέσει απευθείας το task)

task Construct

```
#pragma omp task [clause[[,clause] ...]  
    structured-block
```

where *clause* can be one of:

```
if (expression)  
untied  
shared (list)  
private (list)  
firstprivate (list)  
default( shared | none )
```


❖ Φράση if(συνθήκη)

- Αν η συνθήκη είναι false τότε το νήμα εκτελεί άμεσα το task
 - ✧ Π.χ. αν το κόστος της δημιουργίας ενός task είναι μεγάλο σε σχέση με τους υπολογισμούς που περιλαμβάνει
 - ✧ Ή π.χ. για να cache/memory affinity

❖ Φράση untied

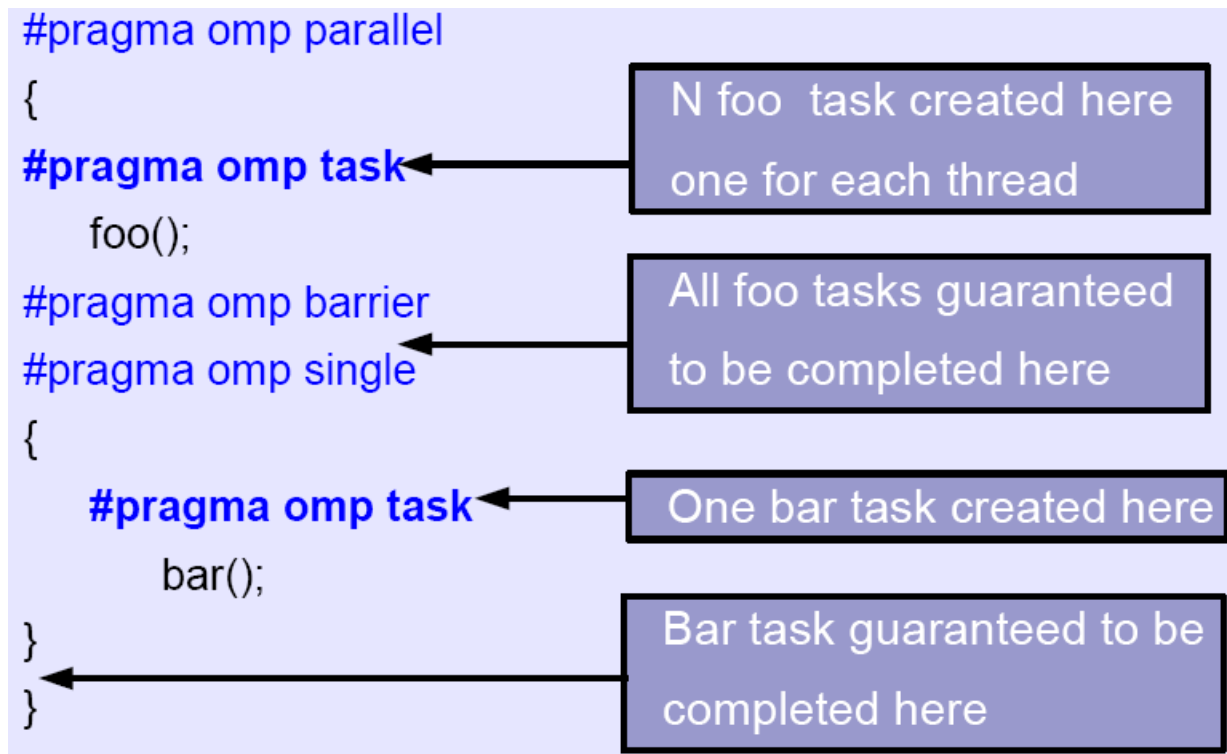
- Κανονικά, ένα task είναι «δεμένο» (“tied”) με το νήμα που θα ξεκινήσει να το εκτελεί – δηλαδή θα εκτελεστεί από το νήμα αυτό μέχρι τέλους
- Σε ένα ελεύθερο task (“untied”), η εκτέλεσή του μπορεί να διακόπτεται και να συνεχίζει την εκτέλεσή του άλλο νήμα, κλπ.

❖ Λεπτομέρειες:

- Το πρόγραμμα είναι όλο ένα task.
- Όταν ένα νήμα συναντά μία παράλληλη περιοχή, φτιάχνει N tasks (implicit):
 - ✧ Είναι tied, ένα task σε κάθε ένα από τα N νήματα που θα δημιουργηθούν
- Ένα task που εκτελείται μπορεί να δημιουργήσει άλλα tasks

Συγχρονισμός των tasks

- ❖ Στο τέλος ενός barrier, όλα τα tasks που έχει δημιουργήσει μία ομάδα νημάτων θα έχουν ολοκληρωθεί.
- ❖ Το task που συναντάει task barrier (**#pragma omp taskwait**) μπλοκάρει μέχρι να ολοκληρωθούν όλα τα tasks που δημιούργησε

- ❖ Αν δεν υπάρχει το `default()`, τότε οι `global` μεταβλητές είναι κλασικά `shared`. Οι υπόλοιπες θεωρούνται `shared` μόνο αν είναι `shared` σε όλες τις περιβάλλουσες περιοχές του κώδικα μέχρι την πιο πρόσφατη παράλληλη περιοχή. Αλλιώς είναι *firstprivate*.

task Construct

```
#pragma omp task [clause[[,clause] ...]  
                structured-block
```

where *clause* can be one of:

```
if (expression)  
untied  
shared (list)  
private (list)  
firstprivate (list)  
default( shared | none )
```


fibonacci

```
int fib ( int n )  
{  
    int x,y;  
    if ( n < 2 ) return n;  
  
    x = fib(n-1);  
  
    y = fib(n-2);  
  
    return x+y;;  
}
```


fibonacci

```
int fib ( int n )  
{  
    int x,y;  
    if ( n < 2 ) return n;
```

```
#pragma omp task
```

```
    x = fib(n-1);
```

```
#pragma omp task
```

```
    y = fib(n-2);
```

```
#pragma omp taskwait
```

```
    return x+y;;
```

```
}
```

guarantees results are
ready

fibonacci

```
int fib ( int n )  
{  
    int x,y;  
    if ( n < 2 ) return n;  
    #pragma omp task  
    x = fib(n-1);  
    #pragma omp task  
    y = fib(n-2);  
    #pragma omp taskwait  
    return x+y;;  
}
```

Correct

n is firstprivate

Wrong!

x,y are firstprivate

fibonacci

```
int fib ( int n )  
{  
    int x,y;  
    if ( n < 2 ) return n;  
    #pragma omp task shared(x)  
    x = fib(n-1);  
    #pragma omp task shared(y)  
    y = fib(n-2);  
    #pragma omp taskwait  
    return x+y;;  
}
```

Correct

x,y are shared

Διάσχιση λίστας

```
List l;  
Element e;  
#pragma omp parallel  
#pragma omp single  
{  
    for ( e = l->first; e ; e = e->next )  
        #pragma omp task  
        process(e);  
}
```


Διάσχιση λίστας

```
List l;  
Element e;  
#pragma omp parallel  
#pragma omp single  
{  
    for ( e = l->first; e ; e = e->next )  
        #pragma omp task  
        process(e);  
}
```

Wrong!

e is shared here

Διάσχιση λίστας

```
List l;  
Element e;  
#pragma omp parallel  
#pragma omp single  
{  
    for ( e = l->first; e ; e = e->next )  
        #pragma omp task firstprivate(e)  
        process(e);  
}
```

Right!

e is firstprivate

Γενικότερα προβλήματα στον προγραμματισμό συστημάτων κοινόχρηστης μνήμης

False sharing

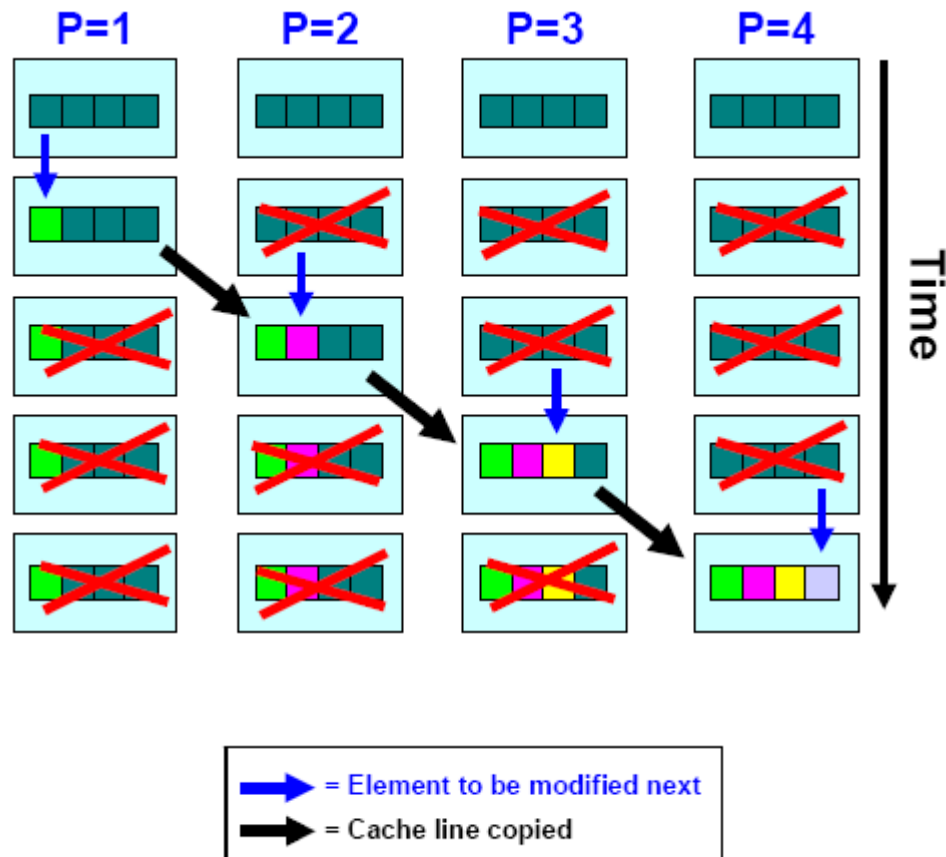
- ❖ Οι caches δεν αποθηκεύουν 1 λέξη αλλά ένα ολόκληρο μπλοκ μνήμης σε κάθε γραμμή τους. Ας υποθέσουμε για παράδειγμα ότι έχουμε το παρακάτω πρόγραμμα και ότι κάθε γραμμή της cache χωράει 4 συνεχόμενες λέξεις.
- ❖ Έχουμε 4 νήματα (εκτελούνται σε 4 επεξεργαστές) και το νήμα i ($i = 0, 1, 2, 3$) εκτελεί:

```
1. sum = a[0]+a[1]+a[2]+a[3];    /* Όλος ο a[] στην cache */
```

```
2. a[i] = a[i] + i;
```

- ❖ Μετά την πρώτη εντολή, στις cache των 4 επεξεργαστών υπάρχει ολόκληρος ο πίνακας $a[]$.

False sharing II

- ❖ Παρότι τα νήματα αλλάζουν διαφορετικά στοιχεία, υπάρχει πρόβλημα μιας και οι caches θεωρούν ότι άλλαξε η γραμμή που φυλάνε και εκκινούν τους μηχανισμούς συνέπειας!
- ❖ **ΔΙΔΑΓΜΑ:** *υπάρχει κίνδυνος καθυστερήσεων ακόμα και όταν τα νήματα δεν τροποποιούν κάτι κοινό*
- ❖ **Λύση;**
 - Τα δεδομένα να έχουν μέγεθος όσο και η γραμμή της cache και
 - Να είναι στοιχισμένα σε θέσεις μνήμης που είναι ακέραια πολλαπλάσια του μεγέθους της γραμμής.

- ❖ Όλοι οι επεξεργαστές έχουν caches. Τι γίνεται αν κάποια στιγμή ο επεξεργαστής φέρει ένα δεδομένο από έναν άλλο επεξεργαστή;
 - Το δεδομένο θα πάει στην cache
 - Το πρόβλημα της συνέπειας πώς λύνεται σε αυτή την περίπτωση (αφού δεν υπάρχει δίαυλος να «παρακολουθείται»);

- ❖ Δύο λύσεις:
 - ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ τα απομακρυσμένα δεδομένα να μπαίνουν στην cache (π.χ. Cray T3D) ή
 - ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ, αλλά επιπλέον χρησιμοποιούνται νέα πρωτόκολλα συνοχής, βασισμένα σε καταλόγους (**ccNUMA** – cache coherent NUMA)
 - ❖ Directory-based cache coherence

Τοποθέτηση δεδομένων / νημάτων

- ❖ Το false sharing έχει ακόμα μεγαλύτερες επιπτώσεις
- ❖ Βασικό μέλημα το πού θα τοποθετηθούν τα νήματα και πού τα δεδομένα
 - Αν τα δεδομένα που χρησιμοποιεί πιο συχνά ένα νήμα πάνε σε άλλον επεξεργαστή από ότι το νήμα, τότε θα έχουμε καθυστερήσεις (NUMA factor)
 - Συνήθης τακτική στα λειτουργικά συστήματα:
 - ❖ **First touch** (όποιο νήμα προσπελάσει πρώτο κάποιο δεδομένο, τότε «τραβάει» το δεδομένο αυτό στην μνήμη του επεξεργαστή που το εκτελεί. Το δεδομένο δεν μετακινείται από εκεί και πέρα).
 - **ΔΙΔΑΓΜΑ???**
 - ❖ Θέλει προσοχή στις αρχικοποιήσεις.
 - ❖ Δεν μπορεί τις αρχικοποιήσεις να τις κάνει μόνο ένα νήμα!!

